

Б. М. Бондар

Докучаєвський флюсо-доломітний комбінат

«ДОКУЧАЄВСЬКИЙ ФЛЮСО-ДОЛОМІТНИЙ КОМБІНАТ» – найбільше в Україні підприємство з видобутку та збагачення вапняків, сирих доломітів і виробництва випалених доломітів. Розташ. у м. Докучаєвськ Донец. обл. Використовує сировину Оленів. родовища флюсових вапняків (кар'єри «Центральний», «Доломітний», «Східний») та Стильського родовища доломітів (найбільше у Сх. Європі; кар'єр «Стильський»). Перероблення корис. копалин здійснюється на трьох дробил.-збагачувал. ф-ках, цикліч.-поточ. технол. лінії. Пром. запаси сировини на кар'єрах комбінату складають бл. 420 млн т. Історія «Д. ф.-д. к.» розпочинається 1912, коли рос.-бельг. металург. товариство розпочало пром. розробку Оленів. родовища для Петров. (Єнакіїв.) металург. заводу. Управляючим Оленів. кар'єрами 1912–21 був А. Месхі. Окрім найманих працівників під час 1-ї світової війни на кар'єрах використовували працю полонених австрійців й інтернованих турків. Від 1921 кар'єри – у складі тресту «Південсталь». 1920–24 працювали не на повну потужність. 1924 на їх базі створ. Оленів. рудоуправління. 1926 на 11-ти дільницях ручного видобутку вироблялося 330 тис. т флюсів. Новий етап в історії підприємства – це пуск 1929 ТЕС і початок механізації видобутку та переробки флюсової сировини. На ділянках «Кавказ» і «Захід» встановлено шоккові дробарки для вторин. переробки видобутого ручним способом вапняку. У 1930-х рр. на підприємстві запустили першу механіз. ділянку – екскаваторну гілку та дві секції першої у СРСР дробил.-збагачувал. ф-ки з переробки неруд. сировини. На 1940 тут виробляли 4,2 млн т флюсів, що складало 60 % від видобутку в Україні та 40 % в СРСР. Під час нім.-фашист. окупації Донбасу устаткування рудоуправління евакуйовано на Урал. 1950 за проектом Харків. інституту «Південдіпроруд» на підприємстві здали в експлуатацію третю секцію дробил.-збагачувал. ф-ки потуж. 2 млн т продукції на рік, у серед. 1950-х рр. її перевели на вологе збагачення. Від 1962 – Докучаєв. флюсо-доломіт. завод, від 1981 – сучасна назва. У післявоєн. час на підприємстві введено в дію дробил.-збагачувал. ф-ки № 2 та № 3, завод з випалення доломіту, який не мав аналогів у СРСР. До серед. 1980-х рр. на комбінаті досягнуто максимальних, понад 16 млн т, обсягів продукції (2005 вироблено 7,7 млн т). 2002 на «Д. ф.-д. к.» розпочато виготовлення залізного доломіт. флюсу, 2006 збудовано випробувал.-пром. лінію з брикетованого відсіву

випаленого доломіту. У соц. сфері – 4 дитсадки, інтернат для осіб похилого віку, база відпочинку. Кількість працівників – 3,6 тис. осіб. Ген. дир. – А. Пономарьов (від 1999).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Докучаєвський флюсо-доломітний комбінат / Б. М. Бондар // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20537>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).